

Vivir la Santa Misa

Javier Echevarría

Ediciones Rialp
Madrid 2010
196 pàg.

Aquest llibre del Prelat de l'Opus Dei recentment publicat per l'editorial Rialp és una consideració dels ritus litúrgics de la Misa. Es tracta d'un llibre de catequesi mistagògica sobre l'Eucaristia. No és, per tant, un llibre més sobre la Misa, sinó que persegueix un objectiu molt concret.

En la Carta Apostòlica *Mane nobiscum Domine*, el Venerable Servent de Déu Joan Pau II convocava per a l'Església universal l'Any de l'Eucaristia. En aquell document instava els pastors a fer una veritable catequesi mistagògica sobre la celebració de la Misa.

Mons. Javier Echevarría féu aquesta catequesi aquell mateix any 2005, adreçant un seguit de cartes pastorals als fidels de l'Opus Dei. Ara, coincidint amb l'Any Sacerdotal convocat pel Papa Benet XVI, ha revisat i donat nova forma a aquella catequesi sobre la Misa.

Deia que aquest llibre és una catequesi mistagògica perquè ajuda a descobrir el sentit dels gestos i de les paraules de la Litúrgia, orientant els fidels a passar dels signes al misteri i de centrar en aquest tota la seva vida. L'autor ha procurat seguir fil per randa els tres principis que ha de tenir aquesta catequesi, clarament indicats pel Papa actual a l'Exhortació Apostòlica postsinodal *Sacramentum Caritatis*: d'entrada, interpretar els ritus a la llum dels esdeveniments salvífics; després, introduir els fidels en el significat dels signes continguts en els ritus; i a l'últim, ensenyar el significat dels ritus en relació amb la conducta cristiana.

El llibre, de poc menys de dues-centes pàgines, està dividit en una presentació i set capítols que segueixen per ordre els diferents moments de l'Ordinari de la Misa. Gairebé tots els capítols tenen la mateixa extensió, tret del cinquè, dedicat a la Pregària eucarística i que és clarament més llarg que els altres, i el sisè, en què explica el ritu de la Comunió. Els apartats curts en què es divideix cada capítol, a més de facilitar la comprensió i la lectura, inciten a continuar llegint.

Hi ha tres coses que m'han cridat especialment l'atenció, i les voldria esmentar. La primera és que tota l'obra està esquitxada o, més ben dit, adobada per contínues referències als Pares de l'Església. Són molt variades, perquè se citen més de deu autors. Sant Agustí és, amb diferència, l'autor més referit. Això és lògic i natural si tenim en compte la importància que els primers escriptors eclesiàstics van donar a la catequesi mistagògica.

La segona cosa que crida l'atenció són les contínues crides que fa l'autor a la millora personal en el tracte directe amb

Déu en la mateixa Misa i al llarg de tota la vida. Com no podia ser d'una altra manera, hi ha referències constants als ensenyaments de sant Josepmaria Escrivà. Algunes són de textos ja publicats, però la majoria són de notes preses en reunions familiars i, per tant, sempre molt espontànies i incisives. És important en aquest tipus de catequesi la relació dels ritus amb la conducta cristiana: és per això que aquestes referències estan molt ben trobades. Com que el Papa Benet també insisteix molt sobre aquest tema en les seves intervencions, són també abundants les referències al Pontífex, i en especial a la esmentada Exhortació *Sacramentum Caritatis*. Les cartes que escrivia Joan Pau II als sacerdots, la seva darrera encíclica *Ecclesia de Eucharistia* i la *Mane nobiscum Domine* també serveixen a Mons. Echevarría per anar fonamentant el que escriu.

La darrera qüestió que volia assenyalar és la estreta relació que es fa, al llarg de tota l'obra, entre la celebració eucarística i la dimensió apostòlica i missionera que té la vida de qualsevol cristià. Serveixin, a tall d'exemple, aquestes paraules tretes de les darreres pàgines del llibre: "Davant la tasca de la nova evangelització de la societat, en la qual tots estem entestats, hem de pronunciar un «sí» a Déu, prenent com a motiu suprem el Sacrifici eucarístic. A la Misa trobem les energies sempre noves per realitzar un profund i capil·lar apostolat enmig del món; proposem-nos convertir cada jornada en una missa, per la nostra unió estretíssima amb Crist en el Sacrifici de l'Altar. D'allà traurem la força per estimar tothom, com aquest Crist misericordiós que es commovia en contemplar les multituds –tota la humanitat– i que es va entregar per redimir-nos amb el preu

infinít de la seva sang" (la traducció és nostra).

Són unes línies que, com tot el llibre, omplen el cor d'optimisme, fomenten el desig de treballar més intensament per Crist i les ganes de celebrar o participar cada dia amb més fruit del Sacrifici eucarístic, estimant-lo.

Ignasi Fabregat Torrents

El Rosario de Nuestra Señora

Romano Guardini

Desclée de Brouwer
Bilbao 2008
146 pàg.

Aquesta petita obra del gran pensador i teòleg alemany s'acaba de publicar amb molts anys de retard. Fou escrita unes dècades abans de la seva mort (+1968) i fou coneguda, juntament amb el *Via Crucis*, com una obra pietosa. Com ell digué, amb bon humor, el fet d'escriure'ls el portaren "a perdre tot el meu prestigi" davant els fautors del moviment litúrgic d'aquells temps, per als quals ell havia significat tant amb el llibre *L'esperit de la litúrgia*. Per què "perdé tot el seu presti-